

پیش بینی کاهش قیمت سنگ آهن تا سال ۲۰۲۸؛ آیا ایران می‌تواند این فراز و نشیب را مدیریت کند؟

مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات با اشاره به شکل‌گیری ۱۰۵ واحد عمده در اقتصاد جهانی، بر لزوم تعیین سائز و جایگاه ایران در این ساختار تأکید کرد و هشدار داد: پیش‌بینی می‌شود قیمت سنگ آهن تا سال ۲۰۲۸ به حدود ۸۰ دلار برسد که بیتوجهی به این موضوع و ارزش زمانی سرمایه، صنایع کشور را با مشکل جدی مواجه خواهد کرد.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، اردشیر سعدمحمدي، مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن و فلزات، در پنل تخصصی «چشم‌انداز معدن و سنگ آهن؛ فرصت‌ها، تهدیدها و راهکارها» در پانزدهمین همایش و نمایشگاه صنعت فولاد و سنگ آهن ایران اظهار داشت که سیستم باید خروجی دقیق و به موقع بدهد تا جلسات آینده مؤثرتر برگزار شود. به گفته او، در اقتصاد جهانی امروز ۱۰۵ واحد عمده در حال شکل‌گیری‌اند و ایران باید بداند سائز و جایگاه خود را در این ساختار چیست. این شاخص‌ها باید شفاف باشد اما متأسفانه در کشور، مفهوم بهره‌وری اغلب به معنای کاهش هزینه برداشت می‌شود که تعبیر درستی نیست.

او با اشاره به وضعیت تولید و ذخایر جهانی گفت سالانه حدود ۲ میلیارد تن سنگ آهن در دنیا تولید می‌شود. در سال ۱۴۰۳، قیمت تمام‌شده داخلی حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار تومان بوده است. مقایسه‌ها باید دقیق انجام شود؛ به عنوان مثال، اگر تولید را ۳ میلیارد تن و مصرف خرد را ۸۰۰ میلیون تن در نظر بگیریم، تفاوت بزرگی ایجاد می‌شود.

سعدمحمدي افزود ذخایر جهانی سنگ آهن حدود ۱۸۰ میلیارد تن است و لازم است تکنیک‌های رتبه‌بندی ذخایر و مصرف شناخته شود. او تأکید کرد که امروز مدیریت اغلب بدون توجه به مهندسی اقتصاد تصمیم می‌گیرد و این موجب عقب‌ماندگی می‌شود.

وی به سرمایه‌گذاری‌های مهم جهانی نیز اشاره کرد و توضیح داد که پروژه معدن Simandou در گینه، ذخیره‌ای معادل کل تولید منطقه بارا در استرالیا دارد و قرار است از سال ۲۰۲۷ با سرمایه‌گذاری چند میلیارد دلاری، سالانه ۳۵ میلیون تن استخراج کند.

مدیرعامل و معادن همچنین از پیش‌بینی کاهش بهای جهانی خبر داد و گفت: قیمت سنگ آهن که اکنون بین ۹۷ تا ۱۰۰ دلار در هر تن نوسان دارد، تا سال ۲۰۲۸ به حدود ۸۰ دلار خواهد رسید. این کاهش در صورت عدم توجه به ارزش زمانی سرمایه، می‌تواند صنایع ایران را با مشکل جدی مواجه کند.

سعدمحمدي تأکید کرد که برای جبران عقب‌ماندگی، باید نظام تصمیم‌گیری مبتنی بر مطالعات به‌روز بین‌المللی و تحلیل لحظه‌ای فعال شود و هشدار داد که بدون چنین سیستم مدیریتی، حتی پروژه‌های بزرگ معدنی نیز با خطر تعطیلی یا کاهش ظرفیت مواجه خواهند شد.